

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการทำงานของผู้หญิง

﴿شبهة حول عمل المرأة﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

อับดุลเราะห์มาน บิน อับดุลกะรีม อัซ-ซีหะฮฺ

แปลโดย : อิบรอฮีม มุฮัมมัด

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือฐานะของสตรีไ้ร่่มเงาอิสลาม

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿شبهة حول عمل المرأة﴾

« باللغة التايلاندية »

عبدالرحمن بن عبدالكريم الشيحة

ترجمة: إبراهيم محمد

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب المرأة في ظل الإسلام

2010 - 1431

islamhouse.com

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการทำงานของผู้หญิง

อัลลอฮ์ ชูบฮานาฮฺวะตาอาลา ได้ทรงสร้างมนุษย์เป็นเพศชายและเพศหญิง และทรงได้สร้างความรักใคร่ และความเมตตาระหว่างเพศทั้งสอง นั้นเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความร่วมมือในการสร้างสรรค์ความเป็นอยู่ของพวกเขา อัลลอฮ์ได้ทรงบรรจงสร้างผู้ชายให้มีความแข็งแกร่งด้านร่างกาย ความสามารถแบกรับในภาคอุตสาหกรรมและทำงานหนัก พระองค์ก็ทรงบรรจงสร้างเพศหญิงให้มีสิทธิ์ที่ควรได้รับการตั้งครรรภ์ การให้นม เลี้ยงดูลูก และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นความรัก ความหวังใย ความเมตตา ฉะนั้นด้วยโครงสร้างที่พระผู้อภิบาลทรงสร้างข้างต้น เป็นธรรมชาติของผู้ชายที่จะต้องทำงานนอกบ้าน และเป็นธรรมชาติของผู้หญิงที่ทำงานในบ้าน

จริงๆ แล้ว อิสลามไม่ได้ห้ามผู้หญิงทำงาน หากแต่ยอมรับการซื้อขาย การทำธุรกรรมต่างๆ ของสตรี และยอมรับความถูกต้องของการซื้อขายนั้นโดยไม่ต้องรออนุมัติจากผู้ปกครองหรือสามีแต่อย่างใด เพียงแต่มีการจัดระเบียบ มีข้อกำหนด มีกฎกติกาและวางเงื่อนไขไว้ว่า หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเหล่านี้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งก็จะกลายเป็นที่ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1. งานที่จะต้องไม่ชนกับงานในบ้าน โดยงานที่ทำนั้นจะไม่ใช่เป็นสาเหตุของความบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ของนางที่มีต่อสามี และต่อลูก ๆ ของนาง และไม่ทำให้เกิดยริตของนางภายในบ้านต้องเสียไป เพราะผู้หญิงในอิสลามนั้น อย่างที่กล่าวมาแล้วข้างต้น คือ สามีมีหน้าที่ต่อนาง นางก็มีหน้าที่ต่อสามีด้วยเช่นกัน และนางยังมีหน้าที่ต่อลูกๆ อีกด้วย

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “...และสตรีคือผู้ดูแลภายในบ้าน สามีของนาง และนางต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่นางดูแล...”¹

2. ต้องเป็นงานที่ทำร่วมกับเพศเดียวกัน ห่างไกลการปะปนและคลุกคลีกับเพศชาย ทั้งนี้เพื่อป้องกันให้เธอห่างไกลจากสิ่งทีอาจเป็นสาเหตุทำให้เธอตกเป็นเหยื่อ และพลาดพลังต่ออารมณ์ใฝ่ต่ำของเพศชายซึ่งไม่ใช่สามีของตน และความสูญเสียในเกียรติของเธอจากหลุมพรางอันชั่วร้าย

ท่านศาสนทูต (ขอความสันติและความสงบสุขมีแด่ท่าน) ได้กล่าวว่า “เจ้าอย่าได้อยู่กับผู้หญิงแบบสองต่อสอง เพราะจะมีซาตานเป็นบุคคลที่สาม”²

นักเขียนชาวอังกฤษ เลดี ไค้ค ได้เขียนในหนังสือพิมพ์ อีโก้³ ว่า :

การอยู่ปะปนชายหญิงนั้นเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชาย และผู้หญิงเองก็ละโมภที่จะทำอะไรให้

¹ เศาะฮ์ฮ์บุคอรี เล่มที่ 1 หน้า 304 หมายเลข 853

² เศาะฮ์ฮ์ อิบนิ ฮิบบาน เล่มที่ 16 หน้า 239 หมายเลข 7254

³ อะมะลุล มัรอะตี ฟิลมีซาน . เขียนโดย อับดุลเลาะฮ์ บิน วะกิล อัช-ชัยค์

ผิดแผกแตกต่างจากธรรมชาติของเธอ ตราบใดที่มีการอยู่ปะปนระหว่างชายหญิงมากเท่าใด บุตรนอกสมรสก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น และนี่คือ ความหายหน้าอันใหญ่หลวง...

ชัยยิต กุญฺญ (ขออภัยขอสุพรรณความเมตตาแก่ท่าน) กล่าวว่⁴ :

“แท้จริงแล้ว สิทธิของผู้ชายและของผู้หญิงคือ การที่แต่ละคนจากทั้งสองต่างวางใจอีกฝ่ายหนึ่ง และไม่ควรคบหากันในฐานะเพื่อนใกล้ชิด เพราะบางทีความรู้สึกของเธอหรือเขาอาจจะโน้มเอียงไปยังเพื่อนดังกล่าวได้ แม้ว่าการโน้มเอียงที่ว่านี้จะไม่ทำให้เธอหรือเขาถึงขั้นกระทำความผิดร้ายแรงก็ตาม แต่ก็เป็เหตุให้เสื่อมความสัมพันธ์อันบริสุทธิ์ระหว่างกันหรืออาจจะทำลายบรรยากาศการไว้วางใจและความเชื่อมั่นที่มีต่อกัน หรือด้วยความใกล้ชิดสนิทสนมอาจก่อให้เกิดความรู้สึกงอกเงยขอบเขต นำไปสู่การตกหลุมพรางแห่งความสัมพันธ์ที่ไม่ชอบธรรมและยังทิ้งร่องรอยที่ไม่ดีเกินการคาดเดาได้ในทุกวินาที ดังที่เราพบเห็นในสังคมซึ่งนิยมการปะปนกันระหว่างชายหญิง เราจะเห็นได้ว่าผู้หญิงในสังคมนั้นจะเดินออกจากบ้านในลักษณะที่นางแต่งตัวโอ้อวด เปลือยร่างและถูกตามด้วยเหล่ามารร้ายที่คอยหลอกลวงนาง สำหรับใครที่พยายามจะกล่าวว่า การปะปนกันหญิงชายจะช่วยขัดเกลาความรู้สึกที่มีต่อกัน ช่วยกระตุ้นพลังที่หายไป ช่วยเสริมสร้างมารยาทในการพูดคุยของสองบุคคลและมารยาทในการคลุกคลี เพิ่มพูนประสบการณ์ที่พอจะป้องกันการหล่ม และการเลือกคู่ที่อยู่บนรากฐานแห่งประสบการณ์การรู้จักซึ่งกันอย่างสมบูรณ์เท่านั้น(แม้ว่าจะเป็ประสบการณ์ที่ผิดๆ ก็ตาม)ที่จะรับประกันได้ว่าสามารถครองคู่ได้อย่างยืดยาวถาวร เพราะเป็นการเลือกที่มาจากความพอใจและประสบการณ์จริงของทั้งสอง ฉ้นขอตอบว่า ทั้งหมดคือคำพูดที่ไร้สาระไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง สภาพความเป็นจริงนั้นโน้มเอียงไปยังหนทางที่ไม่ถูกต้องเรื่อยๆ การสับสนด้านจิตสำนึกและความรัก และการทำลายครอบครัวด้วยการหย่าร้างและด้วยวิธีอื่น การหลอกลวงและการทุจริตต่อชีวิตของสามีภรรยาเป็น เรื่องที่รู้จักทั่วไปในสังคม ถ้าจะเอ่ยถึงระบบการขัดเกลาที่อ้างมาหรือการมีความสัมพันธ์อันบริสุทธิ์ด้วยวิธีการนัดพบหรือพูดคุยกันแล้วละก็ จงสืบถามข้อเท็จจริงเหล่านี้จากจำนวนนักเรียนที่ตั้งห้องในโรงเรียนมัธยมปลายอเมริกาแห่งหนึ่ง ซึ่งบางโรงเรียนมีจำนวนถึง48% ของเด็กนักเรียนที่ตั้งห้อง ส่วนการใช้ชีวิตครอบครัวที่แสนสุขหลังจากการแต่งงานโดยผ่านวิธีการปะปนชายหญิงหรือผ่านระบบการคบหากันเพื่อลองใจกัน ก็จงสืบถามข้อเท็จจริงเหล่านี้จากสถิติการล่มสลายของครอบครัวเพราะการหย่าร้างในอเมริกา ซึ่งสถิติเหล่านี้เพิ่มจำนวนขึ้นเป็นระยะๆ ตามระดับความรุนแรงของการปะปนชายหญิงและการเลือกคู่ด้วยการลองเป็นแฟนกันมาก่อน”

3. ต้องเป็นงานที่อนุมัติโดยพื้นฐาน และต้องเป็นงานที่เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้หญิง ดังนั้น เธอจะต้องไม่ทำงานที่ไม่เหมาะสมกับธรรมชาติของเธอ อย่างเช่น งานอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานหนักๆ หรืองานในสนามรบที่ใช้เวลายาวนาน และงานที่หักโหมเกินไปสำหรับนาง เช่น งานทำความสะอาดที่เหมาะสมเฉพาะผู้ชาย และงานทำความสะอาดถนนหนทาง เป็นต้น ซึ่งเป็นงานที่

⁴ ในหนังสือ อัสสลามุลอะลาละมียะ วัล อัสสลาม หน้าที่ ๕๖

อิสลามได้ห้ามไว้สำหรับสตรี

แต่ในที่นี้เราจะถามกลับว่า ทำไมผู้หญิงต้องทำงานด้วยล่ะ?

หากนางทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ และเพื่อจ่ายค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นส่วนตัวของนาง แล้วไซ้ อิสลามได้รักษาสถานะของนางไว้แล้ว ซึ่งระบบการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในอิสลาม คือ พ่อจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของลูกสาวจนกว่าเธอจะแต่งงาน เมื่อเธอแต่งงาน สามีจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของเธอและของลูกๆ ของเธอทั้งหมด เมื่อสามีของเธอเสียชีวิตความรับผิดชอบนี้จะกลับสู่พ่อเธออีกครั้ง ถ้าหากเธอไม่มีพ่อแล้ว ลูกของเธอจะรับผิดชอบแทน หากลูกของเธอยังเล็กอยู่ พี่น้องของเธอต้องรับผิดชอบเรื่องนี้ต่อ จากนั้นก็ญาติที่ใกล้ชิดที่สุด แล้วก็ญาติที่ใกล้ชิดที่สุดในขั้นต่อไป ซึ่งจากวันที่เธอเกิดจนถึงวันที่เธอจากโลกนี้ไป เป็นที่รับประกันแล้วว่าเธอไม่จำเป็นต้องทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเธอเองเลย นอกเสียจากว่า เธอทำไปเพื่อภารกิจทางสังคมที่เธอได้รับมอบหมายและเป็นงานที่สังคมคาดหวังจากเธอ และงานที่คล้ายๆ กัน อาทิ การดูแลบ้านและงานดูแลเด็ก เพื่อให้การดูแลสามารถทำได้อย่างถูกต้อง เธอต้องใช้ความพยายามและแบกรับความยากลำบากอันใหญ่หลวงนัก ซึ่งจำเป็นจะต้องจัดสรรเวลา และความคิดให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ด้วย

แซมมวล สไมล์ส นักวิชาการชาวอังกฤษซึ่งเป็นหนึ่งในคณะกรรมการฟื้นฟูวิทยาการประเทศอังกฤษ กล่าวว่า⁵

“ระบบที่ให้ผู้หญิงหมกมุ่นในทำงานนั้นเป็นระบบที่รัฐมีเงินมากมายก็จริง แต่ผลของมันทำให้ชีวิตครอบครัวพังทลาย เพราะมันไปทำลายโครงสร้างบ้านเรือน และทำลายรากฐานของสถาบันครอบครัว และคลายข้อผูกมัดในการอยู่ร่วมกัน เพราะมันทำให้เกิดการแย่งความเป็นภรรยาจากสามีไป และความเป็นลูกจากผู้ใกล้ชิดไป ทำให้เป็นอีกรูปแบบเฉพาะตัวซึ่งไม่มีผลใดๆ นอกจากความตกต่ำทางศีลธรรมของผู้หญิง เพราะจริงๆ แล้วหน้าที่ของผู้หญิงก็คือทำงานที่จำเป็นต่างๆ ภายในบ้าน เช่น จัดบ้านให้เป็นระเบียบ อบรมเลี้ยงดูลูกๆ และบริหารค่าใช้จ่ายภายในบ้านเพื่อสามารถพักอาศัยได้อย่างปกติสุข โดยทำพร้อมกับงานที่จำเป็นภายในบ้านทั้งหลาย แต่ถ้าหากเธอละเลยจากการทำงานเหล่านี้ โดยปล่อยให้ภายในบ้านไม่เป็นเหมือนบ้านและลูกๆ ก็เติบโตอย่างไร้การอบรมเลี้ยงดูและพวกเขาถูกละเลย ความรักระหว่างสามีภรรยาถูกดับมอด ผู้หญิงจะออกจากความเป็นภรรยาที่ดีที่เป็นที่รักของสามีและเธอกลายเป็นแค่เพื่อนในการทำงานและคนรักของเขา และบังคับให้เธอต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลต่างๆ ซึ่งส่วนมากแล้วสร้างข้อบกพร่องต่อความคิดต่อมตัวของเธอ และอุปนิสัยอันทรงเกียรติของเธอ”

⁵ ดูในหนังสือ นะเซาะรอต พี กิตาบิลฮิญาบ วัลสุฟุร เขียนโดย มุสตอฟา อัลเมาะลาอีนีย์ หน้า 95 - 94